

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682789104/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

IV

Braunschweig. »Drei Tage aus dem Leben eines Spielers«.
En Fortsættelse af Samme. Moderen og Sønnen. Vandring
i Byen. Afreise. Den gamle Skolemester.

»Hvad spilles der paa Theatret i Aften?« spurgte jeg.

»O, ein wunderschönes Stück!« sagde Kjeldersvend. »*Drei Tage aus dem Leben eines Spielers*«.

Jeg vidste det var et Effectstykke, der havde gjort Opsigt i hele Tydskland, men stærkere end *Carillan* troede jeg dog det ikke kunde være. Skjøndt jeg næsten var halvkoget af Dagens Hede, og saa træt af den velsignede Postkutsche, at jeg knap kunde røre mig, gik jeg i Theatret.

Stykket var ikke inddeelt i Acter, men i Dage, mellem hver var der et Tidsløb af 15 Aar. To Dage holdt jeg ud, men saa kunde jeg ikke længere. Tilskuerne bleve fornelig spændte paa Pinebænken, og tænk nu, mig arme Menneske, der alt var som mørbanket af Reisen.

Den første Dag endte da med, at Spilleren tog Livet af sin gamle Fader, den anden Dag gik det ud over et ganske uskyldigt Menneske, som han skød en Kugle gjennem Livet; – jeg følte Blodet koge i mig, og ventede da, at paa den tredje Dag maatte det gaac ud over Tilskuerne med. Jeg var frygtelig tilmode; kun i *Galeislaverne* har jeg følt noget lignende.

Jeg gik hjem, men overalt saac jeg Udskud af Menneskeheden, sønderknuste Mødre og fortvivlede Spillere. Jeg fik saadan en Afsky for Kort, at jeg strax brændte et Bundt uskyldige Visitkort, jeg havde kjøbt i *Hamborg*, blot fordi de havde Navnet *Kort*.

Mit Sind var i Oprør, jeg forsøgte paa at synge Vuggeviser for at dæmpe det; ja, jeg satte mig tilsidst ned og fortalte mig selv et Børne-Eventyr, som Du ogsaa maa høre, min Læser.

»Saalænge Kjøbenhavnerne endnu ere ganske smaae Rollinger, og ikke have været længer ude i Verden end til Dyrehaven og Frederiksberg, og deres Bedstemoder eller Amme fortæller dem, om fortryllede Prindsen og Prindsesser, Guldbjerge og talende Fugle, saa